

Ikt. sz.: EUB/94-1/2013.

EUB-34/2013. sz. ülés
(EUB-123/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Európai ügyek bizottságának**
2013. november 18-án, hétfőn, 11 óra 04 perckor
az Országház főemelet 61. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Az elnök napirend előtti bejelentése</i>	5
<i>Tájékoztató a negyedik európai szemesztert elindító 2014. évi éves növekedési jelentésről</i>	5
<i>Dr. Szűcs Tamás bevezetője</i>	6
<i>Dr. Cséfalvay Zoltán bevezetője</i>	9
<i>Kérdések, hozzászólások, reagálások</i>	12
<i>Magyarország 2014. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat módosító javaslatainak megvitatása</i>	21
<i>A bizottság következő ülésének időpontja</i>	23
<i>Elnöki zárszó</i>	23

Napirendi javaslat

1. Tájékoztató a negyedik európai szemesztert elindító 2014. évi éves növekedési jelentésről
2. Magyarország 2014. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat (T/12415. szám)
(A bizottság feladatkörébe tartozó kapcsolódó módosító javaslatok megvitatása)

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Hörcsik Richárd** (Fidesz), a bizottság elnöke

Firtl Mátyás (KDNP), a bizottság alelnöke
Dr. Braun Márton (Fidesz)
Ékes József (Fidesz)
Ivanics Ferenc (Fidesz)
Lipők Sándor (Fidesz)
Dr. Mengyi Roland (Fidesz)
Nógrádi Zoltán (Fidesz)
Dr. Szalay Péter (Fidesz)
Tessely Zoltán (Fidesz)
Káli Sándor (MSZP)
Balczó Zoltán (Jobbik)
Bana Tibor (Jobbik)
Murányi Levente (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Lipők Sándor (Fidesz) megérkezéséig Firtl Mátyásnak (Fidesz)
Bebes István (Fidesz) dr. Mengyi Rolandnak (Fidesz); majd dr. Mengyi Roland (Fidesz) távozása után Lipők Sándornak (Fidesz)
Ékes József (Fidesz) megérkezéséig Nógrádi Zoltánnak (Fidesz)
Gyopáros Alpár (Fidesz) megérkezéséig Firtl Mátyásnak (KDNP)
Sáringér-Kenyeres Tamás (KDNP) Tessely Zoltánnak (Fidesz)
Ughy Attila (Fidesz) dr. Hörcsik Richárdnak (Fidesz)
Gyopáros Alpár (Fidesz) dr. Szalay Péternek (Fidesz)
Dr. Mengyi Roland (Fidesz) távozása után Ivanics Ferencnek (Fidesz)

Meghívottak részéről

Dr. Cséfalvay Zoltán nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár
Dr. Szűcs Tamás, az Európai Bizottság Magyarországi Képviselőtének vezetője
Földiák Gergely főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Lajtár Mónika főosztályvezető-helyettes (Nemzetgazdasági Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 04 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok, hölgyeim és uraim! Az Országgyűlés Európai ügyek bizottsága ülését megnyitom. Köszöntöm képviselőtársaimat, köszöntöm az Országgyűlés munkatársait, a meghívott vendégeket, a sajtó igen tisztelt képviselőit.

Az első teendőnk a határozatképesség megállapítása. Az aláírt jelenléti ív alapján megállapítom, hogy bizottságunk határozatképes. Eseti képviseleti megbízásokat jelentek be: Firtl Máttyás alelnök úr képviseli Lipők Sándort, Szalay Péter Gyopáros Alpárt, Mengyi Roland Bebes Istvánt, és Hörcsik Richárd Ughy Attila képviselő urat helyettesíti.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy írásban jeleztem, ma két napirendi pontot terveztünk. Az 1. napirendi pont: tájékoztató a negyedik európai szemesztert elindító 2014. évi éves növekedési jelentésről. A 2. napirendi pont pedig Magyarország 2014. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat, a bizottság feladatkörébe tartozó kapcsolódó módosító javaslatok megvitatása.

Kérdezem képviselőtársaimat, hogy a napirendi pontokkal kapcsolatban van-e valakinek kérdése, véleménye. *(Nincs jelzés.)* Nem látok ilyet. Szavazásra teszem fel.

Ki az, aki egyetért a napirendi pontok megtárgyalásával? *(Szavazás.)*

A jegyzőkönyv számára megjegyzem, hogy bizottságunk egyhangúlag támogatta.

Az elnök napirend előtti bejelentése

Tisztelt Bizottság! Engedjék meg, hogy napirend előtt bejelentést tegyek. Az Országgyűlés 2013. október 24-én elfogadott 87/2013. OGY határozatában megállapította a szubszidiaritás elvének megsértését az európai ügyészség létrehozásáról szóló tanácsi rendelettervezet vonatkozásában. Az indokolt véleményt 2013. október 24-én megküldtük házelnök úr nevében az uniós intézményeknek és a kormánynak. Tájékoztatom a tisztelt bizottságot, hogy az Európai Bizottság 2013. november 12-én megküldött értesítésében arról tájékoztatót, hogy a fenti rendelettervezet esetében a nemzeti parlamentektől beérkezett úgynevezett indokolt vélemények 18 szavazatot érnek, így tehát elérik az uniós szerződésekhez csatolt 2. számú jegyzőkönyvben meghatározott küszöbértéket.

Ennek jogkövetkezménye, tisztelt képviselőtársaim, hogy az Európai Bizottság megkezdte az uniós jogalkotási javaslat felülvizsgálását a 2. jegyzőkönyvben rögzített úgynevezett sárga lapos eljárás szerint. A felülvizsgálat eredményeként fenntarthatja vagy módosíthatja, éppen vissza is vonhatja a javaslatot. A sárga lapos eljárás elindulásáról napirend előtti felszólalásban fogom tájékoztatni az Országgyűlést.

Tájékoztató a negyedik európai szemesztert elindító 2014. évi éves növekedési jelentésről

Tisztelt Képviselőtársaim! Akkor rátérünk az 1. napirendi pont tárgyalására: tájékoztató a negyedik európai szemesztert elindító 2014. évi éves növekedési jelentésről. A napirendi pontnak szokásunk szerint két előterjesztője van: Cséfalvay Zoltán államtitkár úr a Nemzetgazdasági Minisztériumtól és Szűcs Tamás nagykövet úr, az Európai Bizottság Magyarországi Képviseletétől.

Nos, tisztelt bizottság, az Európai Bizottság 2013. november 13-án tette közzé a negyedik európai szemesztert elindító, 2014. évre vonatkozó éves növekedési jelentését, valamint az egyes tagállamokra vonatkozó, úgynevezett országspecifikus ajánlásokat. A Bizottság jövő évre vonatkozó gazdasági stratégiájának középpontjában az áll, hogy a 2013-ban megindult gazdasági fellendülés fenntartását biztosítsa, többek között a költségvetési konszolidáció fenntartása mellett a gazdasági növekedést serkentő intézkedések, a

foglalkoztatás bővítése és a gazdasági szereplők részére biztosított banki hitelezés helyreállítása révén.

A korábbi évek gyakorlatának megfelelően tehát a mai ülésünkön az Európai Bizottság ajánlásait először Szűcs Tamás nagykövet úr ismerteti, majd bevezetőjét követően első kézből kaphatunk információt az azokra vonatkozó magyar álláspontokról államtitkár úrtól.

Tisztelt Bizottság! A házelnök úr tájékoztatása szerint ma házbizottsági ülést tartanak ebben a teremben fél egytől. Arra kérem képviselőtársaimat, hogy próbáljuk meg úgy mondandónkat összefoglalni, hogy fél egykor át tudjuk adni a termet a Házbizottságban részt vevő képviselőknek.

Először átadom Szűcs Tamás nagykövet úrnak a szót, és utána következik államtitkár úr, majd ezek után összegyűjtjük a kérdéseket és a kommenteket, és utána visszaadom a szót szintén nagykövet úrnak és államtitkár úrnak. Tessék parancsolni, nagykövet úr.

Dr. Szűcs Tamás bevezetője

DR. SZŰCS TAMÁS, az Európai Bizottság Magyarországi Képviselőtársainak vezetője: Köszönöm szépen. Jó napot kívánok, tisztelt képviselő urak. Köszönöm szépen a meghívást, azt, hogy a szokásoknak megfelelően nagyon gyorsan sor került erre a meghívásra. Magyarország, azt hiszem, rekordot döntött megint ebben a tekintetben, mert tudomásom szerint ez az első tagállami nemzeti parlamentben való olyan esemény, ahol a Bizottság ismertetheti a növekedési jelentést. Sok más országban is lezajlik ez ezen a héten vagy a következő hetekben.

Múlt szerdán tettük közzé a növekedési jelentést. Idén abban különbözik ez az eddigi évek gyakorlatától, hogy most két lépésben került erre a közzétételre sor. Elsőként szerdán egy általánosabb dokumentumcsomagot fogadtunk el, ennek része az éves növekedési jelentés; pénteken pedig egy a költségvetésre jobban orientált, országspecifikusabb csomagot tettünk közzé. Ez utóbbi az idén először alkalmazott kettes csomag eredménye, amelynek segítségével az eurózóna tagállamai koordinálják költségvetési politikájukat még azelőtt, hogy a nemzeti parlamenteknek benyújtották volna. Tehát ez egy új fejlemény a gazdasági kormányzás menetében.

Összességében 45 dokumentumot tettünk közzé. Most nem fogom ismertetni mind a 45-öt, talán még maga Cséfalvay úr sem olvasta az összeset az elejétől az utolsó betűig. Azt hiszem, Magyarország szempontjából mindenképpen pozitívum, hogy az utóbbi évekkal ellentétben az idén először a túlzottdeficit-eljáráshoz kapcsolódó dokumentum nem született Magyarországon vonatkozásában, mivel kikerült júniusban Magyarország ez alól az eljárás alól.

A meghívásomnak megfelelően elsősorban a növekedési jelentésről beszélek, de kitérek röviden a riasztási mechanizmus jelentésének tartalmára is. A növekedési jelentés az Európai Unió egészére vonatkozó átfogó gazdaságpolitikai prioritásokat tartalmaz, a riasztási jelentés pedig a makrogazdasági egyensúlytalanságokat vizsgálja. Ez a két dokumentum fogja képezni a háttérét a többek között Magyarországról is majd készülő részletes vizsgálatnak, amely tavaszra fog elkészülni együtt az úgynevezett országspecifikus ajánlásokkal. Ebben a tekintetben szintén fontosnak tartanám megemlíteni, hogy a korábbi évek gyakorlatához képest a Bizottság egy úgynevezett „nincs meglepetés” - ez angolul jobban hangzik -, a „no surprise” elvet valósítja meg. Konkrétan azt jelenti ez, hogy ezek az ajánlások nem titokban készülnek, hanem partnerségben a tagállamok kormányaival. Egyfelől rendszeres egyeztetések folynak különböző hierarchikus szinteken, másrészt sor kerül rendszeres bilaterális egyeztetésekre a kormányok és az Európai Bizottság között. Az első ilyen már le is zajlott egyébként októberben. Lesz majd egy még februárban és áprilisban.

Az a tapasztalat egyébként, hogy mára a tagállamok nagy többsége jól alkalmazkodott a megerősített koordinációs eljárásokhoz, és jobban dolgoznak együtt a közös szabályoknak

megfelelően. Fontos látni azt is, hogy az eurózóna költségvetési politikáinak összehangolása megerősödött az utóbbi időben, és az is egy újdonság, hogy idén először került sor a szociális dimenzió elemzésére. Ennek az eredményeit egy úgynevezett eredménytábla is tartalmazza, amely segíti ennek a feldolgozását.

Összességében az éves növekedési jelentés fő üzenete, hogy a megindult gazdasági fellendülést tovább kell erősíteni, mert egyelőre még egy picit törékeny, de az az út, amelyen az Európai Unió összességében megindult, úgy látjuk, hogy a mostani jelek alapján egy pozitív és előremutató út. Az eddigi stratégiák láthatóan működnek, éppen ezért döntött úgy az Európai Bizottság, hogy az öt átfogó prioritást, amelyet tavaly meghatároztunk, fenntartjuk, ugyanakkor a megváltozott kihívásoknak megfelelően ezeken belül más területekre helyezük a hangsúlyt.

Konkrétan mit jelent ez? Néhányat a prioritások közül elnök úr már jelzett. Az első prioritás: a növekedésbarát költségvetési konszolidáció kapcsán látjuk, hogy a költségvetési hiány nemcsak Magyarországon csökkent, hanem szerencsére nagyon jelentősen az Európai Unió egészében, összességében átlagos szinten több mint a felére, 7-ről 3 százalékra. Ezért a konszolidáció ütemét valamelyest lassíthatjuk. Ezzel párhuzamosan pedig nagyobb szerepet kaphat az intézkedések minősége és növekedésbarát jellege.

A második prioritás kapcsán, a normális banki hitelnyújtás helyreállítása kapcsán az Európai Központi Bank intézkedéseinek és a bankunióra vonatkozó terveknek köszönhetően a pénzügyi piacok jelentősen lecsillapodtak, ugyanakkor a hitelezési aktivitás még mindig nagyon alacsony. Éppen ezért rövid távon fontos a magas vállalati és lakossági hitelek tömegét csökkenteni, a bankoknak puffereket képezni a közelgő stressztesztek előtt, valamint alternatív forrásokat találni a vállalati hitelezésben.

A harmadik prioritás a növekedés és versenyképesség ösztönzése. Ennek kapcsán azt javasoljuk, hogy nagyobb hangsúlyt helyezünk a jövőben arra, hogy a termékek és szolgáltatások piacait is megnyissuk a versenynek. Úgy gondoljuk, hogy ez ösztönözni fogja minden országban a hazai befektetéseket és a munkahelyteremtést.

A negyedik elem a munkanélküliség kérdése, illetve a válság társadalmi következményeinek kezelése. Erre vonatkozóan már céloztam arra az új szociális dimenziós anyagra, amelyet a Bizottság nemrég terjesztett elő. Itt azt tapasztaljuk, hogy van előrehaladás, de ez korántsem elegendő. Különösen nagy gondot jelent továbbra is a tartós munkanélküliség, illetve a fiatalok munkanélkülisége, és a szegénység kockázata a legtöbb országban továbbra is sajnos jelentősen nő. Egy előremutató eszköz az oktatás és a képzés. Ennek a szerepe nehezen hangsúlyozható még az eddiginél is jobban. Beleértjük ebbe a fiatalokra vonatkozó garanciaelképzelést, amelyet szintén a Bizottság korábban előterjesztett, és a tagállamok egyöntetűen nagyon pozitívan fogadták.

Az ötödik prioritás a közgazdaság modernizálása. Ez számos tagállamban javult az elmúlt időszakban. A kormányzatok különböző szintjei közötti együttműködésben javulás történt, a hangsúlyt most arra javasoljuk tenni, hogy az elektronikus közszolgáltatásokra is ez kiterjedjen, illetve az adminisztrációs terhek tovább csökkenjenek.

Ebben a körben, azt gondolom, fontos hangsúlyozni a nemzeti parlamentek szerepét. A parlamentek szerepe nyilvánvalóan mindig is alapvető fontosságú volt. Egyrészt biztosítják, hogy a tagállamok mind az Európai Tanácsban, mind a Tanácsban legitim felhatalmazás alapján működjenek, de nagyon fontos szerepe van a nemzeti költségvetési és a gazdaságpolitikák európai szintű koordinációjában is.

A nemzeti parlamentek szerepének érvényesülése érdekében a Bizottság még intenzívebb párbeszédet javasol a parlamentekkel. Ennek különböző formái lehetnek. Tavaly az Európai Parlament javaslatára sor került egy úgynevezett európai parlamenti hétre. Úgy tudom, hogy az idén is hasonló javaslat fog születni. Ha minden igaz, akkor jövő januárban várható ez a nemzeti parlamenti hét. Ezzel párhuzamosan a Bizottság is készen áll a

konzultációra, és összességében minden országban támogatja azt, hogy a tagállami kormányzatok a korábbinál is intenzívebben vonják be a nemzeti parlamentjeiket mind a reformprogramok, mind a konvergenciaprogramok kidolgozásába. Ez azt célozza, hogy a nemzeti parlamentek és ezzel együtt értelemszerűen a szociális parlamentek, illetve maguk a polgárok a reformintézkedések széles körében ismertek legyenek, illetve úgy gondoljuk, hogy így jobban elérhető ezeknek a intézkedéseknek a társadalmi támogatása.

Még egy lényeges elemet megfogalmaztunk az ideai ajánlásokban, amelyek az európai szemeszter elmélyítésére vonatkoznak. Nevezetesen azt, hogy a tagállamoknak jobb teljesítményt kell felmutatniuk a számukra minden évben megfogalmazott országspecifikus ajánlások teljesítése, illetve végrehajtása terén. Ezzel kapcsolatban a Bizottság az Európai Tanácsot decemberben fogja részletesen tájékoztatni. Már ezt megelőzően az Európai Tanács legutóbbi, októberi ülése kérésének megfelelően készült most ennek a csomagnak a részeként egy nagyon rövid anyag. Minden országra vonatkozóan egy oldalt készítettünk, amely egy nagyon összefogott időközi értékelés.

Ez Magyarországra vonatkozóan is megszületett. Gondolom, hogy erre részletesen majd államtitkár úr fog reagálni, úgyhogy itt tényleg csak címszavakban szólok. Négy területet vizsgáltunk. Az államháztartás helyzetét: itt örömmel tapasztaltuk, hogy a túlzottdeficit-eljárás júniusban megszűnt, de néhány problémát is találtunk. Ezekre most nem térek ki részletesen, mert gondolom, a reakcióban erről úgyis szó lesz. A pénzügyi szektor kapcsán szintén találtunk pozitív elemeket, a hitelprogramok végrehajtásának a megindítását, de ezzel párhuzamosan kockázatokat is azonosítottunk. Növekedés és versenyképesség tekintetében sajnos azt tapasztaljuk, hogy Magyarország úgy tűnik, elmarad a régió országaitól, ami egyrészt az eladósodott ágazatok hitelállomány-leépülésének, illetve az üzleti környezet romlásának tudható be a mi elemzésünk szerint, illetve már ismert, hogy hiányoljuk a kiszámíthatóságot, illetve bizonyos torzító hatásokat is vélelmezünk a kormányzati politikában, illetve megfogalmaztunk aggályokat a pénzügyi szektor adóztatására vonatkozóan. Ezek nem újdonságok, úgyhogy gondolom, hogy erre is részletesen kapunk majd reakciókat. Azt fontos megemlíteni, hogy ez az anyag még azelőtt készült, hogy a legutóbbi 1,7 százalékos növekedési mutatóról mi tudtunk volna. Tehát ez értelemszerűen egy olyan fejlemény, amely bizonyos esetben esetleg módosíthatja a későbbiekben ezt.

Végül a negyedik elem a foglalkoztatás- és szociálpolitika. Itt nemcsak Magyarországgal vannak gondok, sőt talán azt is mondhatnám, hogy nem elsősorban, de itt is azt látjuk, hogy például a közmunkaprogramnak, amelyet a kormány bevezetett, vannak jól látható pozitív elemei, de ezzel kapcsolatban is tulajdonképpen megismételjük azokat a már ismert kifogásokat vagy javaslatokat ennek a javítására, amelyeket korábban tettünk.

Rátérve a riasztási mechanizmusra - amelyről a tavalyi hasonló alkalommal azt hiszem, nem volt még részletesen szó -, harmadik alkalommal hoz ki az Európai Bizottság jelentést. Idén 16 tagállamra vonatkozóan fogunk részletes elemzéseket készíteni. Új tagországgként jelenik meg a folyamatban egyrészt Horvátország, mint új tag, és elég problémás új tag, másrészt Németország és Luxemburg. Összesen 11 indikátort vizsgálunk nagyon részletesen. Összességében az tapasztalható, hogy számos tagállam előrelépést tett a folyó fizetési mérleg hiányának csökkentése érdekében, de az is felmerült, hogy a többséggel rendelkező országoknak sokkal nagyobb erőfeszítéseket kell tenniük az egyensúly helyreállítása érdekében, az összeurópai egyensúly helyreállítása érdekében. A sajtóban a Németországra vonatkozó ajánlás kapta a legnagyobb publicitást. Ennek a részleteibe azt hiszem, most itt nem érdemes belemenni.

Azt itt is jelzem, hogy ez az anyag egyelőre egy átfogó anyag, tehát nem von le végleges következtetéseket az egyes országokra vonatkozóan. Ezek az elemzések tavaszra fognak elkészülni, várhatóan március-áprilisban kapnak majd nyilvánosságot. Magyarország esetében hasonló helyzetet tapasztaltunk, mint a tavaszi részletes elemzéskor. Négy indikátor

esetében haladják meg az adatok az indikatív küszöbértéket: negatív nettó nemzetközi befektetési pozíció, az export piaci részesedésének csökkenése, az államadósság mértéke és a munkanélküliségi ráta. Megint gondolom, hogy ezeknek a részletes ismertetésével Cséfalvay úr foglalkozni fog. Talán egy dolgot említenék meg, itt a legsúlyosabb eltérés az első kapcsán jelentkezik, a negatív nettó nemzetközi befektetési pozíció kapcsán.

Úgyhogy ennyit szerettem volna mondani röviden, és még a befejezést megelőzően hadd jelezzek egy olyan konferenciát, amelyre hamarosan sor kerül és ezzel a témával foglalkozik. Az Európai Bizottság képvisellete most már idén harmadszor szervez egy konferenciát a gazdasági kormányzásról. Ez december 6-án kerül majd sorra itt, Budapesten. Ezennel is tisztelettel meghívom a bizottság tagjait. Államtitkár urat nem hívom meg, mert nem lesz sajnos Budapesten, amúgy ő is beszélt volna ezen a konferencián. Így magyar részéről Györi Enikő és Czomba Sándor fog felszólalni. Az Európai Bizottság részéről pedig Barroso elnök úr kabinetjének az a tagja jön el, aki a gazdaságpolitikai koordinációt kézben tartja, összefogja, egyébként Magyarországgal is foglalkozik, Agnieszka Skuratowicz asszony, illetve Olli Rehn főtanácsadóját várjuk, aki szintén egyrészt Magyarországgal is foglalkozik, másrészt pedig ő tartja kézben az összeurópai szintű gazdasági kormányzási ügyeket. Tehát azt gondolom, hogy egy nagyon színvonalas beszélgetésnek, konzultációnak nézünk elébe. Emellett még Koos Richelle urat is várjuk, a foglalkoztatási főigazgatóság vezetőjét. A délutáni szekcióban külön foglalkozunk a növekedés és a munkahelyteremtés kérdéseivel. A részletes programot megküldjük majd elnök úrnak, és akkor mindenki meg tudja kapni.

(Jelzésre:) A kollégáim jelezték, hogy egy ábrát itt ki szeretnénk osztani a gazdasági kormányzásra vonatkozóan. *(Felmutatja.)* Ez így néz ki messziről, és azt hiszem, a korábbiaknál most egy kicsit világosabban sikerült összefoglalnunk, hogy hogyan is zajlik ez a folyamat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen nagykövet úr beszámolóját. Most rátérünk a magyar kormány válaszára, amit Cséfalvay Zoltán államtitkár úr fog ismertetni.

Dr. Cséfalvay Zoltán bevezetője

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Tényleg nagyon sajnálom, hogy 6-án nem tudok részt venni a rendezvényen, akkor Berlinben vagyok, viszont előtte 2-án és 3-án Brüsszelben a Versenyképességi Tanács éppen ezt a növekedési jelentést vitatja meg, ahol a Versenyképességi Tanács ülésén Magyarországot képviselem. Ebből kifolyólag rendkívül örülök, hogy most ebben a körben is megvitathatjuk a növekedési jelentést, és első kézből kaphatok a bizottságtól és a képviselőktől ahhoz különféle információkat, kérdéseket és mindazt, amit ott fel tudok használni.

A növekedési jelentéssel kapcsolatban úgy gondolom, alapvető az a fő megállapítása, amelyik arról szól, hogy az európai gazdaság kijött a válságból, tehát ez a lépés már megtörtént. A kérdés az, hogy hogyan lehet a növekedést egy tartós növekedési és fenntartható növekedési pályára tenni. Ez a kérdés Magyarországon is, a magyar gazdaság imponánsan növekszik, és nyilvánvalóan arra törekszünk, hogy ez egy tartós és fenntartható növekedés legyen. Úgy gondolom, hogy ebben az egyetértés szinte teljes.

A növekedési jelentés külön hangsúlyozza a tagállami felelősséget és részvételt, ownership, ez a klasszikus kifejezés hozzá. Tehát a tagállamok saját hatáskörben meglévő eszközeikkel járulnak hozzá ezekhez a célokhoz, próbálják elérni és törekednek elérni ezeket a célokat. Én azért hozzátenném, hogy itt azért kérnénk a Bizottságot, hogy ezt a részvételt és felelősséget ténylegesen vegyük mindkét oldalról nagyon fontosnak. Tapasztalatunk az, hogy például az országspecifikus jelentések, megállapítások elkészítésénél nagyon-nagyon

minimális már a tagállami ráhatás, tehát ott már igazából szavakon, jelzőkön küzdünk hónapokon keresztül, hogy az picikét közelítsen jobban ahhoz az állásponthoz is, amit az illető tagállam, ez esetben Magyarország képvisel. Tehát ha már egyszer ownershipről beszélünk, kérnénk itt egy sokkal erősebb bevonását a tagállamoknak.

Ami az előbb elhangzott és nagyon gyakran elhangzik, az üzleti környezet versenyképessége. Ez az egyik talán legélesebb probléma, ami megjelenik ebben a jelentésben. Én hadd tegyem hozzá, hogy mindazok a számok, amelyek a gazdasági növekedésről láthatók és olvashatók európai szinten és a magyar gazdaság növekedéséről is, nevezetesen negyedév-negyedéves alapon 2012 és '13 között 1,7 százalékos növekedés, úgy gondolom, ez önmagában picit választ ad erre. Azt a kritikát kapjuk meg folyamatosan egyébként, én folyamatosan szembesülök vele, hogy azért nincs befektetés, azért nem növekszik a gazdaság, mert az üzleti környezetet gyengítő lépéseket tett a magyar kormány. Ezzel szemben úgy gondolom, hogy a magyar kormány és a magyar parlament nagyon sok olyan lépést, nagyon sok reformlépést tett, amely éppen a versenyképességet erősíti. Ebben a növekedési számban nagyon sok tényező benne van. Benne van nyilvánvalóan az export, benne vannak az ipari beruházások, az újraiparosítás is benne van. Benne van egyébként a növekvő belső fogyasztás, ami részben az alacsony infláció következménye, részben pedig annak is a következménye, hogy a devizahitelesek jelentős részének problémái is megoldódtak az elmúlt időszakban. Benne van a növekedési hitelprogram. Nagyon sokfajta lábon áll, sok lábon áll, ha szabad így fogalmazni, és a fenntarthatóságnak szerintem pontosan az az egyik garanciája, hogy az elindult gazdasági növekedés több lábon áll. Nem egyetlen tényező húzza, mint húzta eddig egyébként, az export, hanem legalább húzza ennyire az ipari beruházások, legalább húzza ennyire a belső fogyasztás. Az elindult hitelezés egyébként, amiről később majd még szeretnék szólni, a növekedési hitelprogrammal több tényezőtől áll, és úgy gondolom, ez egy fontos garancia ebben a tekintetben.

Ami a kiszámíthatóságot illeti, a parlamenti vitában, amikor a költségvetést vitattuk, akkor alkalmam volt az általános vitánál zárszót mondani, és megütötte a fületem a vita során, a két és fél napos vita során, hogy ellenzéki képviselők különösen azt vetették fel, hogy ez a költségvetés, mármint a '14-es majdnem olyan, mint a '13-as. Hadd tegyem hozzá, erre vártunk. Arra vártunk már nagyon hosszú ideje, hogy Magyarországon egy kiszámíthatóan unalmas költségvetés legyen. Itt van. Most egy kiszámíthatóan unalmas költségvetésünk lesz 2014-ben, szinte minimális változtatásokkal. Ezt vártuk, és úgy gondolom, ha arról beszélünk egyébként, hogy kiszámíthatóság, az pontosan ezt jelenti. A jövő évi költségvetés és az idei között minimális különbségek vannak, egy-két finomhangolás, ha mondjuk, az adókat nézzük, néhány finomhangolás, semmi mással nem több. Úgy gondolom, ha erről a kiszámíthatóságról beszélünk, akkor ennek ez az egyik nagyon fontos eleme, és kívánom azt, hogy Magyarországon nagyon sokszor kiszámíthatóan unalmas költségvetés legyen.

Nos, ami a konkrét területeket illeti. A Bizottság is megállapítja, amit egyébként tudunk, hogy Magyarország kikerült a túlzottdeficit-eljárás alól. Hadd tegyem hozzá, hogy jelenleg 17 tagállammal szemben folyik túlzottdeficit-eljárás, és mivel 28 tagállam alkotja az Európai Uniót, tehát a közé 11 tagállam közé, vagy ha tetszik, a kisebbség közé tartozik Magyarország, amelyik képes 3 százalék alatt tartani az államháztartási hiányát. És hadd tegyem hozzá, hogy Magyarország nem került vissza - sokan várták egyébként helyenként - a túlzottdeficit-eljárás alá, és a következő esztendőben és az elkövetkező időszakokban is képes 3 százalék alatt tartani az államháztartási hiányt.

A jelentés elismeri azt, amit egyébként nagyon sokan vitatnak ellenzéki oldalról - kérem, akkor olvassák el részleteiben -, hogy az elmúlt években Magyarország képes volt a GDP-arányos adósságot csökkenteni. S hadd tegyem hozzá, csak a GDP-arányos adósságról van értelme beszélni. *(Balczó Zoltán jelzésére:)* Nem, nem. Én értem, hogy nominálisan összeadják, hogy huszonegyezer-valamennyi, és lett belőle huszonkétezer-valamennyi

adósság. Hadd tegyem hozzá: minimális az, hogy az inflációt hozzászámolják, nem? De akár csak egyszerű háztartás esetében is könnyen felfogható, hogy annak arányában érdemes kiszámítani a havi törlesztő részletet, hogy mennyi a bevétel, mennyi a havi jövedelem. Annak arányában ki lehet számítani egyébként, hogy mennyi az adósság. No, ugyanez történik.

Ami a kis- és középvállalkozások hitelhez való hozzájutását illeti, úgy gondolom, itt mindenképpen figyelembe kell venni a Nemzeti Bank növekedési hitelprogramját. És ha megnézzük a két különböző csomagot, az első 700 milliárd volt, de már ott is egyébként javarészt nem a meglévő hitelek átalakítása volt, hanem már 40 százalékban új hitelként, új beruházásként jelent meg. És a most elinduló 2000 milliárdos keretnél, aminek 500 milliárdos kerettel indul az első része, ott pedig 90 százalékban új beruházáshoz új hitel jelenik meg, ami azt is jelenti egyébként, hogy a sokszor emlegetett beruházási rátát is nyilvánvalóan ez elősegíti, vagy a beruházásokat is elősegíti. Hadd tegyem hozzá, a beruházási ráta Magyarországon az Európai Unió átlagát hozza. Ilyen most Európa. Nyilvánvalóan azt szeretnénk elérni, hogy ez ennél erősebb legyen.

A riasztási mechanizmusból egyetlenegy adatra hívnám fel a figyelmet. Nem azért, mert abban Magyarország nagyot lépett előre, azért is, hanem azért is, mert ez körülbelül rámutat arra is, hogy persze, különböző mutatókat tudunk kiemelni, néhány mutatót talán túl is hangsúlyozunk, az ellenzék oldaláról gyakran megkapjuk a 3 százalékos hiány túlhangsúlyozását és annak tartását vagy az adósságszintnek a csökkentését; ez a mutató pedig a magánszektor adósságállománya szintén a bruttó hazai termék arányában. Ez Magyarországon a GDP arányában nézve 167 százalékról 131 százalékra csökkent. Ezt csak azért mondom, mert ha valaki figyelmesen megnézi ezt a táblázatot, akkor azt látja, hogy Hollandia elég nagy gondban van azzal, hogy ott már 200 százalék fölött van. Ugyanez van Spanyolországban, Portugáliában, és így tovább. Nagy örömmel látom, egyébként mindenkinek szívesen ajánlom, két héttel ezelőtt egyébként a *The Economist*-ben egy nagyon szép cikk jelent meg arról, hogy Európa picit túlságosan a public sectornak vagy ha úgy tetszik, a közszférának az adósságát tette a középpontba, elfeledkezvén arról, hogy a vállalati szektor és egyébként vele párhuzamosan a magánszektor eladósodása legalább ennyire súlyos probléma. Hogy Magyarország ebben jelentős lépést tudott előrelépni, és kikerült egyébként ebben az esetben a riasztás alól, mert az érték 133 százalék, úgy gondolom, hogy ez nagyrészt köszönhető azoknak a lépéseknek egyébként, amelyek Magyarországon az elmúlt időszakban végimentek, és ezek között egyébként külön kiemelném mindazokat a lépéseket, amelyek a devizahitelek vagy a külföldi devizában eladósodottak megsegítését szolgálja, mert ez is benne van ebben a jelentős lépésben és változásban. Tehát akkor, amikor adósságról beszélünk, legalább annyira fontos a magánszektor adóssága, egyébként hozzátenném, az önkormányzatok adóssága, és legalább ennyire fontos a vállalati adósság. Magyarország a magánszektor, tehát az állampolgárok adósságának csökkentésében is európai szinten úgy gondolom, jelentős eredményt tudott elérni.

A jelentés érinti a foglalkoztatást. A foglalkoztatási ráta növekedése egy további elérendő és erősítendő lépés. Külön kiemeli az ifjúsági foglalkoztatás kérdéseit, az „első munkahely garancia” programot pedig maga a jelentés külön példaként említi.

A riasztási mechanizmus egyes pontjainak nem mennék bele minden részletébe, azért hadd tegyem hozzá, ami a nettó nemzetközi befektetési pozíciót illeti, itt egy hosszú idősoros átlagról van szó, és nyilvánvalóan egy hosszú idősoros átlag egy-két év intézkedéseivel még nem fordítható meg. Hozzátenném azt is, ami itt megjelenik, az export részesedését. A magyar export növekszik, de a világgazdaság egészében az export gyorsabban növekszik. Tehát ez azt jelenti, hogy az exportunk növekedésének üteme, ha megnézzük azt, hogy Ázsiában vagy Dél-Kelet-Ázsiában hogyan növekszik az export, és ez hogyan húzza az ottani gazdaságot, ettől nyilvánvalóan elmarad, de európai szinten úgy gondolom, a magyar

gazdaság exportorientációja, és hogy mennyire húzza az export a magyar gazdaságot, ez nyilvánvalóan egy fontos és kiemelt szempont.

Azt hiszem, majdnem minden lényegesebb kérdést említettem. Szó volt róla, hogy több dokumentum és nagyon hosszú dokumentumok vitája zajlik jelen pillanatban. Én összességében úgy látom, hogy az az irány, amivel a Bizottság foglalkozik, nevezetesen, hogy tegyük fenntarthatóvá és tartóssá a növekedést, miután a recesszióból kilépett a gazdaság, az európai gazdaság kilépett a recesszióból, úgy gondolom, hogy ez egy nagyon fontos és kiemelendő szempont. Azokat a pontokat, amelyek a magyar gazdaságot és a növekedést erősítik, nyilvánvalóan tovább kell erősíteni, és ez a garanciája a fenntarthatóságnak. Ezzel úgy gondolom, hogy Magyarország pontosan azt az adalékot tudja adni az európai gazdasághoz, amit mindannyian szeretnénk, hogy Magyarország az európai gazdaság erősödéséhez, növekedéséhez a maga módján sikeresen tudjon hozzájárulni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most következnek a kérdések, kommentárok. Összegyűjtjük a kérdéseket, és utána visszaadom a szót az előadóknak. *(Jelzésre:)* Braun képviselő úr!

Kérdések, hozzászólások, reagálások

DR. BRAUN MÁRTON (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Nagykövet Úr! Műsoron kívül hadd mondjak köszönetet a Bizottság kirendeltsége képviselőjének a társadalmi tevékenységéért. Vidéki vagyok, de vettem már részt Szedlacek Tamás előadásán önöknél, és kiváló volt. Úgyhogy biztatom önöket, hogy hasonlókat szervezzenek. Föl is írtam a naptáramba ezt a 6-át, köszönjük szépen a meghívást.

Néhány gondolatot engedjen meg. Gazdasági fejlődésről beszéltünk, Európa túl van már nagyjából a válságon. Ugyanakkor említette, hogy a nyertesek, vesztesek pozícióját át kellene gondolni, hogy a nyerteseknek vissza kellene fogniuk a nyereségüket és visszaosztani. Ezzel nagyon nem értek egyet. Én inkább az Európa, mint közös piacnak vagyok a híve, az Európa, mint homogén piaccal szemben. Nem tudjuk a tagállamokat arra kényszeríteni, hogy ne versengjenek egymással, ez már tisztán látszik, tehát ez a gondolat megbukott. Nem tudom, mennyire világos a megfogalmazásom, tehát az európai piacokat kívülről védeném, és belül hagynám inkább a versengést és a mozgást, ugyanis ez a fejlődésre szerintem hat, mint az, hogy homogenizálunk. Ez olyan, mint a megboldogult szocializmusban volt, hogy elkezdtek a jól termelő iparágakat adóztatni és a többieket abból támogatni. Ez lett a gyógyszergyártásunkkal, élelmiszeriparunkkal és a többi. Tehát én inkább meghagynám a versengést, és kifelé tennék egy védelmet.

Ugye, említette, hogy vannak kellemetlen maradó jelenségek a válság után. Ilyen a munkanélküliség, a magas adósságállomány, a foglalkoztatás és a szociálpolitika, ami az előttünk álló középtávon talán a legfontosabb feladat. Ehhez egy gondolatot engedjen meg, illetve három kommentet, bocsánat. Szerintem markáns különbséget kell tenni a munkából szerezhető jövedelem és a segélyekből szerezhető jövedelem között. Tehát amíg nincsen markáns különbség a két pozíció között, addig nem tudjuk rákényszeríteni az embereket arra, hogy dolgozzanak. Nyilvánvalóan senki sem ismer olyanokat, akik tudatosan nem dolgoznak, de én hallottam róla, hogy vannak ilyenek. Ezt a létformát azért nem kellene különösebben támogatni. Ehhez kapcsolódik a munkakultúra visszahozatala. Gondolom, ön nevében magyar ember, a közfoglalkoztatásnak éppen ez volt az egyik legfontosabb ideológiai érve, hogy visszavezetni a munka világába ezeket az embereket.

A harmadik, amit hadd fogalmazzak meg még ehhez kapcsolódóan, hogy magát a vállalkozói attitűdöt kellene visszacsempészni Európába. Nem ismerek konkrét statisztikákat, de nem hiszem, hogy nagyon messze állok a valóságtól, ha azt mondom, hogy Európa az egyik legkényelmesebb kontinens ebből a szempontból. Tehát a legkevesebb vállalkozót adjuk, a legkevésbé kockáztatnak az emberek éppen emiatt, hogy van egy kellemes szociális

biztonság, el lehet menni nyaranként nyaralni, köszönöm szépen, bármi van, fűtenek rám, adnak enni-inni, viszontlátásra. Szerintem a lemaradásunknak ez egy nagyon lényeges momentuma. Egyébként hadd egészítsem ki, nem akartam államtitkár urat kiegészíteni, de éppen most indul egy olyan program, ahol fiatalok vállalkozóvá válását támogatja a kormány. Számításaim szerint körülbelül 2000, fiatalok által kezdeményezett vállalkozás jön létre, és 6000-en kapnak ehhez képest még bizonyos fokú vállalkozói ismereteket. Ez csak egy kis kiegészítés volt, mondom, a vállalkozói attitűdöt, vállalkozói szellemet kellene valahogy még erősíteni, hogy az európai gazdaság belülről is beinduljon. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Következik Balczó képviselő úr.

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Elnök úr, köszönöm a szót. Köszönöm nagykövet úrnak és államtitkár úrnak a kiegészítéseket. Nagyon röviden talán egy formai kérdésről, hogy milyen hamar idekerült ez a növekedési jelentés hozzánk, mint az európai szemeszter vagy előkészítésének első lépcsőjéhez, ez valóban örvendetes. Amit a Jobbik mindig kért, ami tulajdonképpen inkább forma kérdés persze, valaki úgy is kezelheti, hogy a legfontosabb dokumentumot, a konvergenciaprogramot a bizottság hamarabb megismerhesse, mint ahogy azt a kormány kiküldi Brüsszelbe. Ebben az évben objektív módon nyilván ez most nem teljesül, tekintettel arra, hogy ennek van egy adott határideje, gondolom, március vége körül, és feltehetően a parlament nem fog ülésezni. Tehát ennyit a határidőkről.

Egy felelős ellenzéki pártnak, mint a Jobbiknak is, nyilvánvalóan minden olyan pozitív eredményt értékelni kell és elfogadni, ami az ország gazdasági helyzetén, társadalmi helyzetén javít, és valóban vannak ilyen elemek. Mégis hadd mondjam azt, hogy nem is elsősorban államtitkár úr, aki az elemzéseiben korrekt módon azt emeli ki érthető módon, ami pozitívum, de az az igazság, hogy mind a miniszter úr, Varga Mihály, mind miniszterelnök úr az elmúlt időszakban olyan módon beszél Magyarország gazdasági eredményeiről, társadalmi előrelépéséről, úgy deklarálva, mint akik egész Európának példát mutató eredményeket értünk el, hogy engedjék meg, hogy ebből a dokumentumból, amit a bizottság rendelkezésünkre bocsátott, néhány tételt idézzek, amivel úgy gondolom, hogy teljes mértékben egyetértünk. És itt most nem az Európai Parlament balliberális szószólóinak adott esetben Magyarországgal szembeni ellentétéről van szó, hanem tényekről.

Tehát a fizetési mérleg tartós többlete egy pozitívum, de világosan itt van az ok az elemzésben, egyrészt ennek az oka a belföldi kereslet fennálló gyengesége. Tehát nyilvánvalóan importbehozatal sincs, ha belföldi fogyasztás nincsen. A másik pedig: az exportteljesítmény csekély és az exportpiaci részesedések visszaesése felgyorsult. A következő tétel, szó szerint mondom: „a beruházások példátlanul alacsony szintje, ami erodálhatja az ország növekedési potenciálját.” Mi is így látjuk a 2014-es tervben is.

És akkor röviden az államadósságról is hadd beszéljek. Államtitkár úrral a plenáris ülésen is nyilván több vitánk volt, és hadd mondjam el, hogy mi az, amit mi egész másképp látunk. Én értem a logikát, államtitkár úr mindig elmondja: kétfajta ország van, az egyik az, amelyik arra kényszerül, hogy különböző hitelintézetekhez folyamodjon az államadósság finanszírozásához, például Nemzetközi Valutaalap; és vannak a boldog országok, akik a pénzügyi piacról államkötvény-kibocsátással finanszírozzák. De ehhez a boldogsághoz tényleg meg kell nézni az adatokat. Nyilván, államtitkár úr azt mondta, nem az abszolút számokat kell nézni, 2010 áprilisa és 2013 októbere között 2800 milliárd forinttal növekedett az államadósság forintban, ez 15 százalék, jelentősen több mint azóta az infláció, s ha én úgy fogalmazok, hogy mit kell ma egy állampolgárnak visszafizetni, ha eljutnánk a nullára, akkor ez egy mérvadó szám.

De ha abból indulunk ki, hogy a piacok nyilván ezt a bővszámot nézik a finanszírozásnál, a GDP-hez mért államadósságot, ami már tényadat vagy ami annak vehető a

második negyedév után, tehát az első félév után, az 81,1 százalék volt, a GDP-arányos államadósság. Tehát lehet, hogy a 82-höz képest, vagy mennyi volt 2010-ben vagy 2010 végén, azért erre azt mondani, hogy jó úton haladunk - ez egy ingadozás, amikor a magánnyugdíjpénztár forrásainak a felhasználása megtörtént, 1400 milliárd forintot fizettünk vissza, akkor lejjebb ment. Tehát változatlanul azt állítjuk, hogy itt érdemi remény arra, hogy ebből kikerüljünk, nincsen.

Ennek a legfőbb mércéje az, hogy 1300 milliárd forint körül van az államadósság kamatterhe, amihez mindig hozzá lehet tenni az elmúlt nyolc év gazdálkodását, de egyszer ment vissza Matolcsy miniszter úr az igazi okhoz, amikor azt mondta egy Széll Kálmán-terv bemutatásán, hogy '73-tól kellene nézni. Mert bizony, nem az első Fidesz-kormány rossz gazdaságpolitikája volt az oka annak, megnézheti államtitkár úr, a 2001-2002-es kétéves költségvetés egyik évében 1204 milliárd forintot kellett, akkori forintot fizetni. Vagyis ennek azért eredendően az előző, '90 előtti rendszerben fölvev, mindössze 4,5 milliárd dollárra tehető nettó forrásbevonásnak a kamatos kamatokkal történő visszafizetése jelentkezik. Tehát mi azt mondjuk, hogy a pénzügyi piacokról való finanszírozás akkor lenne pozitív és megnyugtató, ha ez egyúttal világosan együtt járna a csökkenéssel, amire mi azt mondjuk más nemzetközi elemző intézetekkel együtt, hogy a gazdaság a következő jó néhány évben nem képes ezen érdemben változtatni, és ezért bizonyos tárgyalások kezdését javasoljuk.

A magánszektori államadósság nagyon fontos tétel, és nyilvánvalóan csökken, tehát megint arról van szó, hogy elindult egy folyamat, de elsősorban a devizahitelek révén; ez sajnos, ha a teljes összeget nézzük, még mindig bizony olyan jelentős mértékű, hogy a belső fogyasztást csökkenti. Tehát nyilván itt valóban, ahogy önök is készülnek rá, további lépésekre van szükség.

A gazdaság elemzése alapján - ugye, most azt nézzük - azért, ha a GDP mellett a GNI-t nézzük, ott még ez az utolsó negyedévre vonatkozó adat sem ilyen jó, sajnos nyílik az olló a kettő között. Nem akarok visszaélni a tisztelt bizottság idejével, csak egy példát említek. Azért a gazdaság folyamatai mögött mindig a lakosság lehetőségeit kell nézni. Azt, hogy mennyire ellentmondásos a munkahelynövelés, a Bizottság is világosan kifejti, miközben mi támogattuk természetesen azt, hogy közmunka legyen, de most nem akarok kitérni ennek a jó néhány ellentmondására. Ugyanakkor egyetlenegy adatot hadd mondjak a magyarok vásárlóerejéről, tehát az egy főre jutó átlagosan elkölthető jövedelemről. Erre a kimutatás azt mondja, hogy Európa átlagához képest - és ebben nemcsak az Unió van benne, Moldova meg Ukrajna is - Magyarország az egy főre eső vásárlóerőben 38,9 százalékon áll az európai átlaghoz képest. És itt nemcsak azt emelném ki, hogy negyede annak, ami Ausztriáé, hanem kétharmada annak, mint ami Szlovákiáé.

Mindezt azért mondtam el, mert néhány valóban előremutató eredménnyel együtt jelenleg a Jobbik megítélése szerint a magyar helyzet, részben a tendencia messze van attól, hogy egy minden szempontból irigylésre méltó ország legyünk. És hogy kiszámíthatóan unalmas lesz a jövő évi költségvetés, ez lehet, hogy bizonyos befektetői körnek adott esetben jó, de mi meg azt látjuk ebben a költségvetésben, hogy ebben a kiszámíthatóan unalmas költségvetésben nincsenek meg azok a kitörési pontok, amelyek valódi változást okoznának. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Következik Lipők Sándor.

LIPŐK SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Nagykövet Úr! Államtitkár Úr! A növekedési jelentésben fontos szerepet kap a közigazgatás korszerűsítése. Ezen a téren Magyarországon a Fidesz-kormány rengeteget tett a cél elérése érdekében. Ki szeretném emelni a kormányablakok létrehozását. Természetesen a kormányablakok létrehozásával kapcsolatban azt is szeretném jelezni, hogy ez egy elkezdett folyamat, és még hosszú ideig

tartó folyamatról van szó, ahol majd úgynevezett ügykörök tekintetében ki fog bővülni természetesen a rendszer, illetve az egész rendszer ki fog teljesedni és létrehozásra kerül. Ezzel szemben azért majd kritikát is, illetve mint az államigazgatásban dolgozó, tevékenkedő és az önkormányzatok háza táján is működő és tevékenyen részt vevő azért szeretnék a problematikákkal kapcsolatban néhány lentebb lévő operatív problémát azért megemlíteni. A kérdésem lényege pedig az lenne majd, hogy hogyan áll ezen a téren európai összehasonlításban Magyarország, és a közigazgatás tekintetében a gazdasági növekedéssel összefüggésben milyen jellegű intézkedéseket kell majd még a jövőben tennünk.

Néhány lentebb lévő problémát szeretnék itt fölvilantani. A párhuzamos ügyfélforgalmakra, a párhuzamos nyilvántartásokra szeretném föl hívni a figyelmet. Akár az önkormányzati és államigazgatási rendszerben párhuzamosan meg kell jelenni az ügyfeleknek, és a nyilvántartás is párhuzamosan folyik több ügykör tekintetében. Az integrált rendszerekre szeretném föl hívni a figyelmet. Nem működtetünk minden területen, sőt jelentős területeken nem működtetünk integrált rendszereket. DOS alapú rendszerekkel dolgozunk az államigazgatásban. Tudnék mondani példákat, de most nem akarom ezeket idehozni, csak szeretném ezt ismételtén fölvilantani, hogy a pénzügyi rendszerünk tekintetében DOS alapú rendszer működik. Ez azt jelenti, hogy maga a közsféra összehasonlításban a vállalalkozási szférával fényévnnyire vannak előre a gazdaság szereplői az államigazgatás szereplőivel szemben. Ezen a jövőt illetően változtatnunk kell. A változásnak már vannak jelei. A pénzügyi rendszer tekintetében hallomásból érkeznek hozzánk olyan információk, hogy talán januártól kerül bevezetésre egy új rendszer. Bízom benne, hogy ez tényleg valósággá is fog válni.

A kapcsolattartás az állam és az önkormányzati szektor között - megkérdeztem közben a kollégáimat, öt rendszer van, amelybe nekem be kell lépni, felhasználói nevem és külön jelszavam van. Ilyenek a KIR, az Ebr, az eAdat, az ÖNEGM és a KGR például ebben a történetben. Ez azt jelenti, hogy minden jellegű rendszer tekintetében különböző felhasználásokkal kell hozzáférni a rendszerben. Ha egységes rendszerben dolgozunk, akkor ezen a jövőt illetően jó lenne, ha tudnánk változtatni.

Amire szeretném még föl hívni a figyelmet, hogy különböző alapadatokat, amelyeket lejelentünk az államigazgatásban - itt elsősorban a pénzügyi rendszerre szeretnék hivatkozni - úgynevezett különböző adatbázisokban, úgynevezett űrlapokban, táblákban jelentjük le. Ez azt jelenti, hogy beülünk az autóba, bevisszük a megyei központban lévő államigazgatási szervhez, a kincstárhoz. Utána majd kiszólnak, hogy ez nem jó, és még ezt ismétljük meg háromszor. Hát, az alapadatokat lejelentettük, akkor egy adatbázis tekintetében ennek a kigyűjtése informatikai szempontból miért nem működik központilag az államigazgatásban? Ezt én nem tudom megmagyarázni. Tehát szeretném ezt itt elmondani és ideidézni, és mindezt jobbító szándékkal szeretném tenni. Ezt hogy úgy mondjam, a nagyon lent lévő, a végeken lévő közigazgatásban szereplők részéről, mint panaszt szerettem volna elmondani.

A rendszer működése szempontjából azt szeretném kiemelni, hogy ha kitalálunk fent valamit, lent vannak szereplők, és azok tízezren vannak, akkor valaki rosszul talál ki valamit, tízezren rosszul csinálják. Tízezerszer ki kell adni a helyesbítésre vonatkozó utasítást és ezt végrehajtani. Ezeket az állapotokat javítani kell, tehát van még feladat és teendő. Az irány jó, ezt az irányt kérnénk szépen tartani, és bízom benne, hogy a jövőt illetően fogunk tudni ezen változtatni. Köszönöm szépen a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ivanics Ferenc képviselő úr következik.

IVANICS FERENC (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Nagykövet Úr! Államtitkár Úr! Tisztelt Bizottság! Érdekes képet hallhattunk Magyarországról már csak azért is, mert gyakorlatilag, amit két évvel ezelőtt kritizáltak, azt most kezdik elismerni, és azt gondolom,

hogy ez mindenképpen fontos Magyarország megítélése szempontjából, a magyar kormányzás szempontjából és a magyar kormányzási technika szempontjából. Ezt azért gondolom fontosnak kiemelni, mert rengeteg kritika volt, hihetetlen keresztútban állt az ország, és ezek után elkezdenek jönni az eredmények.

Miért fontos ez? Azért fontos, mert az európai összehasonlításban meglehetősen nehéz a magyarországi módszereket megérteni. Ebben lényegi elemnek gondolom, hogy a kiindulási pontot nem ismerték az Unióban. Magyarországot egy ilyen fejőstehénnek látták, ahol extraprofitálhatott termelni, voltak tisztességes vállalkozások is, nem mondom, hogy nem voltak, de ez a helyzet volt. A magyarországi vállalkozói szféra nem egy egészséges módon működő vállalkozói szféra volt, hiszen nagyon sok vállalkozás még az előző idők kapcsolatrendszerei alapján költségvetési említkön keresztül működött, amelyek nem a valódi piaci viszonyokat adták vissza; és volt egy másik óriási rétege a vállalkozói szférának, ami a közalkalmazottak létszámának csökkentéséből következően egy kényszervállalkozói helyzetbe került, és nem valós indíttatás alapján indultak el.

Ezt a kettő pontot azért gondolom fontosnak, mert egyetérttek Braun Márton képviselőtársammal, bár sok mindentről szoktunk beszélgetni, de erről a kérdéstről nem, és hogyan, hogy sem, egyetértünk benne. Én is azt gondolom, hogy valahogyan az a vállalkozói szellem, aminek meg kellene lennie egy egészséges gazdaságban, az nincsen meg. A magyarországi okokat részint ismerjük, hiszen az előbb említett tényezők, az az óvatosság, ami ezt az országot jellemzi, az a fajta gondolkodás, amibe évtizedeken keresztül kényszerítették a magyarokat, hogy majd valami költségvetési támogatást kapsz vagy segílyt, vagy így hívjuk vagy úgy hívjuk, és akkor neked jó lesz ebben az országban. Ez azért részint kiölte a kezdeményező képességet.

Hála istennek, vannak ellentétes példák, és gondolom, a válaszokban elhangzott volna már a kulcsszó, ami az elmúlt év slágere, a startupok, a magyar startup vállalkozások, amelyek gyakorlatilag bizonyítják azt, hogy igenis, lehet elindulni. És amiben Braun képviselőtársamat igazolja ez a dolog, az az, hogy ezek a startup vállalkozások leginkább Amerikán keresztül próbálnak kilépni a világpiacra. Kevés olyan van, ami Európán keresztül indulna el. Van egy-kettő, ami közösségi oldalakon keresztül jelenik meg, de leginkább az amerikai piacot használják. Tehát azt mondhatjuk, hogy tényleg Európában sem megfelelően versenyszemléletű a gazdaság felépítése, és ez nyilván nehezíti a magyar körülményeket. Mégis ehhez képest kérdés, hogy hogyan tudunk elindulni.

Egyrészt a konkrét kérdésem a következő lenne. Ebben a növekedési jelentésben és az európai elképzelésekben fellelhető-e az, hogy az Unión belüli nagyobb gazdasági különbségeket csökkentsék. Az jól látható az elmúlt években, közel egy évtizedben már, hogy az újonnan csatlakozott országokban a felzárkózás elég szerényen halad, hogy ezt az eufemizmust használjam. Gyakorlatilag az a helyzet, ami a belépéskor volt, rögzítésre került. Kevés ország van, ami ezen tud változtatni, márpedig ezt lényegesnek érzem. Mi a nyugati határ mellett élünk a bizottságból többen is. Ahogy hallhattuk Balczó Zoltán képviselőtársamtól, Ausztriában a vásárlóerő négyszer akkora. Ezt mi egy 20 kilométeres sávban éljük meg. Ez borzasztó egyébként, mert amikor ránk azt mondják, hogy milyen hihetetlenül jól élünk mi ott, az ország nyugati felén, ami igaz az ország keleti feléhez képest, de mi egy ugrásszerű változást élünk meg. A világ egyik legmagasabb életszínvonalú országának a határán élünk, és látjuk, hogy bizony a munkaráfördítés aránya mennyire nem jön vissza. Azt soha nem felejttem el, ezt elmondom példaképpen, amikor '98-ban bekerültünk a parlamentbe, akkor az, aki Magyarországról hetente két napot átjárt takarítani, ugyanannyit keresett, mint egy magyar parlamenti képviselő, és szerintem ez az arány körülbelül most is valahol itt van. Tehát ez nagyjából jellemzi azt a pszichés helyzetet, amiben élni kell. Na, most így vállalkozásokat működtetni meglehetősen nehézkes. Tehát ezért a kérdésem az, hogy van-e ilyen különbségcsökkentés.

A másik: a növekedési jelentésben és az előremutató tényezők között az folyamatosan kérdés, hogy az eurózóna hogyan jelentkezik. Mostanság érdekes fejlemények vannak, hiszen az euró jelentősen erősödik, és amíg Európa azért harcol, hogy a költségvetési hiányt csökkentse, addig Amerikában azon vitatkoznak, hogy a költségvetési hiány plafonját hogyan tudják emelni. Tehát gyakorlatilag ez a helyzet. Kérdés, hogy hogyan hat a gazdaságban.

Végezetül egy kérdésem lenne, hogy Magyarország tud-e olyan példákat más országból, amely példákat át tudna venni, amelyeket hasznosítani tudna az eszközök, stratégiák, ötletek közül. Azt látjuk, hogy a magyarországi, az elmúlt három évben megvalósított gazdasági elképzelések közül többet átvesznek, hiszen látszik, hogy eredményt tudtak felmutatni, de van-e olyan gyakorlat, amit mi át tudunk venni? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. És végül Szalay képviselő úré a szó.

DR. SZALAY PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Nagykövet Úr! Tisztelt Bizottság! Igazából egy elméleti megállapítást szeretnék először tenni a stabilitás problémakörét illetően, mert többször felmerül a stabilitás kérdése. Ha egy példát veszünk a bankadó vonatkozásában, amit számos európai ország átvett, végül lehet egy stabilitás bankadó nélkül egy rendszerben, de lehet bankadóval. Tehát nézhetjük a dolgot úgy is, hogy beállítunk egy rendszert, ahol van bankadó, vannak korlátozások a bankok és a multik felé, és ez egy stabilitást jelentő rendszer, tehát erre számíthat mindenki.

A másik pedig, hogy egy kérdésem volna Ivanics Ferenc képviselőtársamhoz csatlakozva. Ő másképp fogalmazta meg, tudniillik, Németországnak van egy kétségtelen gazdasági túlsúlya az Unió többi országával szemben, ami minket is érint. Azt a kérdést tenném fel, hogy az Unió foglalkozik-e evvel, miután a német mérleg pénzügyi és exportvonatkozásban mindig pozitív a többi ország felé, hogy tűnődik-e az Unió azon, hogy ez a helyzet elfogadható-e vagy jó-e, hogyan lehetne ezen korrigálni. Mondjuk, a konvergenciaprogram lenne ennek az eszköze, de mi a helyzet ezzel kapcsolatban? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Több kérdés nincs, lezárom a kérdéseket, és visszaadom a szót. Kaptam a jelzést, hogy Cséfalvay államtitkár úrnak el kell menni, ezért elnézést kérek Szűcs Tamás nagykövet úrtól, először államtitkár úrnak adom meg a szót és utána a nagykövet úrnak. Tessék parancsolni.

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Nagyon köszönöm, és köszönöm a megértést is, csak különböző parlamenti kötelezettségeim is vannak. Nagyon röviden azért megpróbálok válaszolni.

Való igaz, az egy nagyon fontos alapkérdés, hogy mennyire kockázatvállaló a vállalkozói réteg Magyarországon. A fiatal vállalkozásoknál lehet látni egyébként egy nagyon ígéretes változást, és úgy gondolom, hogy például a fiatal vállalkozások elindítását segítő akció is és a hozzárendelt források is nagyon jelentősek. A kettő együtt van egyébként. Tehát egyrészt egy vállalkozói mentalitásban és a vállalkozói felfogásban van szükség a váltásra, sokkal erősebb kockázatvállalásra. Megmondom, én tanítok is, tehát nagyon sokszor azt a kérdést kapom a diákoktól, hogy az állam miért nem biztosít állást, amire azt tudom mondani, hogy miért nem vállalkoznak. A kettő valahogy így együtt jár. És ugyanez vonatkozik egyébként részben a közmunka, a segély kérdésre is. A kormánynak ez egy alapkonceptiója és filozófiája, hogy munkából kelljen, lehet megélni és nem segélyből. Nyilvánvalóan vitatható, hogy azok az eszközök ezt mennyire segítik elő, hogyan tudnak majd a közmunkából minél többen átlépni az elsődleges munkaerőpiacra. Ez a cél egyébként, és a

2014 és '20 között beérkező forrásokat szeretnénk arra is fordítani egyébként, hogy tréninggel és más eszközökkel segítsük azokat, akik ebben a helyzetben vannak.

Balczó képviselő úrnak szintén annyit mondanék nagyon röviden, hogy tanárember lévén én el szoktam ismerni a teljesítményt, tehát a diák teljesítményét. Ugyanakkor azt gondolom, hogy szintén meg kell említeni ott is, ahol még további teljesítményre van szükség. Nyilvánvalóan a gazdaság sokkal komplexebb annál, hogy most kiemelünk egy-egy adatot és arra az egy adatra építünk. De azért látni kell, hogy jó néhány adat jelent meg itt az elmúlt időszakban, amelyek lassacskán visszaigazolják, hogy az a politika, amely felé elindult az ország, az hozza az eredményeket. Nyilvánvalóan, például a fizetési mérlegbe belejátszik az is nyilvánvalóan, hogy a belső fogyasztás akkora, amekkora, de azért hadd tegyem hozzá, hogy egy olyan ország, amelyik ennyire erősen exportorientált, mint Magyarország, senki ne várja azt, hogy a belső fogyasztás fog valami úton-módon óriási nagy növekedést generálni. Eleve abból kiindulva, hogy ez egy mindenestől exportorientált ország, nyilvánvalóan annak mindannyian örülhetünk, mint fogyasztó is és egészében is, ha a belső fogyasztás ennél erősebb.

Az adósságcsökkentés és a GDP-arányos adósság - itt hadd tegyek egy apró megjegyzést. Miről szólnak ma vagy az elmúlt két-három napban a gazdasági világsajtó hírei? Hogy Írország megszabadult az Európai Unió és megszabadult az IMF segélycsomagjától, ha szabad így fogalmazni egyszerűen. Tehát végre Írország kiléphet a pénzpiacra. Valószínűleg magasabb kamatszinten fog kilépni egyébként, mint Magyarország, de az írek boldogok mindannyian egyébként, és ez maga egy fegyvertény egyébként. A másik oldalon a Bizottság úgy fogja fel, hogy az a program, amivel elindult, végre meghozta az eredményét, három év után egy ország ki tudott lépni ebből. Hadd tegyem hozzá, ezért mondom - sok vitám van evvel mindig a parlamentben -, az alapeset az, hogy Írország is, Magyarország is meg minden ország, amelyik a saját lábán megáll, az a piacról finanszírozza magát. Ennek megvan a maga költsége, és a Bizottság is, hadd tegyem hozzá, hogy elismerésként állapítja meg, hogy Írország például most már kilépett, és gondolom, ez Magyarországra is vonatkozik.

Az adósságszolgálat - ez úgy igaz, ahogy említette, ez kétségtelenül teher a gazdaság vállán, az adófizetők vállán is. Nyilvánvalóan egy még erősebb növekedéssel ez az adósságteher is egyébként kisebb lesz arányát tekintve.

Ami a közigazgatás modernizációját, adatokat, hozzáférést illeti, és utána az a kérdés, hogy ez a polgár számára mennyire polgárbarát vagy sem az ügyintézés, hadd mondjak egy szép magyar kifejezést, amit úgy hívnak, hogy interoperabilitás. Igyekeztem kimondani. *(Derültség.)* Ez a lényeg ebben az esetben, tehát hogy miként tudnak együttműködni a különböző adatbázisok. Ami a polgár számára úgy jelenik meg, hogy ne kérjék hat helyen ugyanazt az adatot, ez gyakorlatilag azt jelenti, hogy össze kell tudni kötni azokat az adatbázisokat. Erre van jelenleg is futó program a Magyar-programon belül, és szeretnénk ezt a jövőben még tovább mélyíteni. Csak egyetlen adatot mondanék, 2014 és '20 között jelen számítás szerint azzal számolunk, hogy az elektronikus kormányzásra közel 60, de lehet, hogy 80 milliárd forintot szeretnénk fordítani, és ennek a nagyobbik része az, amelyik az adatbázisok összekapcsolását teszi lehetővé.

Ami az utolsó két hozzászólásnál szintén a vállalkozói kultúrát illeti, azért hadd tegyem hozzá, a vállalkozások nagyobb része Magyarországon - Európában is így van - mindig az a vállalkozói réteg, amelyik egy meghatározott vállalkozói modellel egy szűk piacra termel be, működik. Ez szerintem így rendben is van. Azt a vállalkozói kört kell tudni helyzetbe hozni vagy ifjú vállalkozásokat, amelyek egyből a globális piacot szeretnék megcélozni, és amelyik egyébként nagyon-nagyon gyors növekedésre képes, az húzza magával az egész gazdaságot és foglalkoztatást. Éppen ezért, ha jól tudom, akkor tíz napja hoztuk nyilvánosságra azt a programot és jövőképet, amelynek hangzatos magyarsággal „Runway Budapest 2.0.2.0” címet adtuk. *(Derültség.)* Tudom, hogy Magyarországon nem

szeretik az idegen nyelvi kifejezéseket, de a startup világ angolul beszél; vagy nem jut el sehogy sem a globális piacra. Tehát lehet panaszkodni azon, hogy a globális piac a Szilícium-völgyben van, de ott van. Van egyébként ígéretes változás Európában, Londonban a Tech City és így tovább, de akkor, amikor Londonban a Tech Cityben bevallják azt egyébként, hogy ott is a startup van, az ökoszisztéma, egy világnak a felépítése még önmaga is egy startup vállalkozás, akkor szerintem látható, hogy Európa itt bizonyos tekintetben lemaradásban van.

Maga a program azt célozza meg, hogy mit kell tenni ahhoz, hogy Budapest az évtized végére Kelet-Közép-Európa startup fővárosa legyen. Ezt a programot a startup világban élő és mozgó és nagyon aktív kockázati tőkések, üzleti angyalok, szakértők, startupperek hozták létre, a Nemzetgazdasági Minisztérium pedig próbálta ezt kicsit keretbe foglalni. Most azon vagyunk, hogy ezt a programot lépésről lépésre végrehajtsuk.

Egyetlenegy megjegyzés még: nekem szintén az a szerencse jutott, hogy 8 kilométerre születtem a nyugati határszéltől, tehát pontosan ismerem ezt a problémát. Azt is, hogy ha 16 kilométerrel arrébb születtek, akkor a várható élettartamom körülbelül hat évvel hosszabb, mintha itt születtem volna. Tehát mindezt a problémát én teljesen értem és érzem. Különösen érzékenyen jelentkezik ez a határzónában, de azért hadd tegyem hozzá, hogy először ezt a válságot kellett kezelniük. Úgy gondolom, az egy nagyon-nagyon fontos lépés, hogy most már a válságkezelés után növekedési pályán van a gazdaság. Most azon kell dolgoznunk, hogy ez tartós, stabil, fenntartható legyen, és úgy gondolom, hogy ebben az esetben egyetértés van az éves növekedési jelentéssel.

Ami elhangzott a modelleknél, úgy gondolom, hogy most az az időszak jön el, amikor bizonyos irányokban egy-egy apró modellt kell tudnunk átültetni, nem nagy gazdaságpolitikai modellt, hanem egy-egy apró eszközt, és itt ebben szerintem minden további nélkül működő modelleket át kell tudnunk venni. Hadd mondjak néhány modellt, például ami mondjuk, a kezdő, induló technológiai vállalkozásoknál lévő modell; és az, amit egyébként Magyarország végigvitt Jeremie-ben a kockázati tőketársaságoknál, az egy az egyben a Jozma-modell, ami Izraelben sikeres. Az, amit most átültettünk modellként a technológiai inkubátoroknál, az nagyon sikeresen megy Finnországban az ottani Vigo Accelerator-modell. Ahol látunk jó modellt, nem kell szégyenkezniük, át kell vennünk, meg kell nézni, ültethető-e és miként lehet ezt működtetni.

És nyilvánvalóan valószínűleg nálunk is van jó néhány olyan lépés vagy modell, amit más országok át tudnak venni és alkalmazni tudnak. Például a növekedésihitel-programnak van egy olyan különlegessége, csak hadd tegyem hozzá, amíg Nagy-Britanniában, ahonnan mi részben átvettük a modellt, valamennyi vállalkozásra vonatkozik, addig ez célzottan kis- és középvállalkozásra. Az a modell, ami egyébként az akciótervben van, tehát a célzott szociális adócsökkentés vagy a tb-terhek célzott csökkentése korosztályra és így tovább, ez szintén egy olyan modell, amit egyébként helyenként néznek, vizsgálják és lehet, hogy alkalmaznak is. Úgy gondolom, egy olyan időszakba érkeztünk, amikor nem a nagy gazdasági irányoknál, mert azon túl vagyunk már, hanem az egyes konkrét policykon belüli irányoknál nagyon sok alkalmazható lépés van.

És most tényleg elnézést kérek, hogy el kell mennem, és nagyon köszönöm, hogy itt lehettem, és mindazokat a kérdéseket - amelyek közül nem biztos, hogy mindegyiket meg tudtam válaszolni - akkor próbálom majd december 2-án és 3-án a Versenyképességi Tanácsban is képviselni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen államtitkár válaszát, és további jó munkát kívánunk a számára. *(Dr. Cséfalvay Zoltán távozik az ülésről.)*

Következik nagykövet úr. Tessék parancsolni.

DR. SZÚCS TAMÁS, az Európai Bizottság Magyarországi Képviselőjének vezetője: Köszönöm szépen. Talán legegyszerűbb, ha nem sorrendben megyek, hanem ott folytatom, ahol államtitkár úr abbahagyta, mert ez az egyik legfontosabb dolog az Európai Bizottság nézőpontjából is, és örömmel látjuk azt, hogy Magyarországon pozitív fejlemények történnek ebben a tekintetben. Nyilvánvalóan a startup réteg, a kockázati tőke bevonása egy olyan terület, amelyet mi is nagyon fontosnak tartunk. Budapest abban a szerencsés helyzetben van egyébként, hogy itt működik az Európai Technológiai Intézet, és éppen a múlt héten került sor a fiatal vállalkozóknak, európai fiatal vállalkozóknak szóló díj kiosztására, ahol több magyar nyertes volt, és az egész nap arról szólt, hogy ezt hogyan lehetne tovább erősíteni európai szinten, így nyilván Magyarországon is.

Szóba került a Szilícium-völgy, szintén az elmúlt héten került sor itt egy olyan eseményre, amely a magyar sajtóban nem kapott nagy figyelmet, de azt hiszem, mindenkinek érdemes lenne egy kicsit elmélyedni ebben, az úgynevezett Singularity University tartotta itt az európai csúcstalálkozóját. Ez a Szilícium-völgyben működő egyetem, de nem egy hagyományos értelemben vett egyetem, amelyik a legelőreutatóbb technológiákkal foglalkozik. Egy nagyon gyümölcsöző együttműködés látszik kibontakozni az Európai Technológiai Intézet és a Szilícium-völgy között, amelynek reményeink szerint lesz magyar vonatkozása is. Ha jól tudom, akkor a magyar kormányzat is pozitívan fogadta ennek a csúcstalálkozónak a létrejöttét. Navracsics helyettes miniszterelnök úr részt vett az egyik előadáson, megnyitotta, tehát azt gondolom, hogy ez egy pozitív track, szép magyar szóval, amit érdemes folytatni.

Innen átkanyarodnék a legelső kérdésre, amely talán a legutolsó is volt, Németország; ugyan nem volt kimondva, hogy Németországról van szó, de én is jeleztem, hogy Németország a legnagyobb kérdés nyilvánvalóan ebben a tekintetben, amely egyértelműen dominál az európai gazdaságban. Lehet, hogy a sajtóban megjelent félreértelmezett cikkek alapján látom azt a nézetet elterjedni, hogy a Bizottság megpróbálja megakadályozni Németország további exportját, és a többi. A Bizottság elnöke és Olli Rehn is hangsúlyozta, hogy nem erről van szó. Egyrészt Németország ugyanabba a rendszerbe illeszkedik, amelybe a többi 27 tagállam, és a riasztási mechanizmusnak van egy hitelességi kérdése is. Tehát Németországnál idén negyedszer villogott a piros lámpa a riasztási mechanizmus bizonyos indikátorainak meghaladása eredményeként. Tehát, ha nem jeleztük volna a fenntartásainkat, akkor azért érne most minket bírálat, hogy Németországot diszkrimináljuk, illetve kivételezett helyzetben tartjuk, nem jelzünk neki olyasmit, amit más tagországnak jeleznénk. A valódi kérdés nyilván nem az, hogy Németország állítsa le az exportját, ezt senki nem javasolja. Azt szeretnénk, ha minden ország olyanná válna, mint Németország. A probléma, amit azonosítottunk, abból ered, hogy a német megtakarítások jelentős részét folyamatosan külföldön fektetik be. Mi arra bátorítjuk Németországot, hogy ennek egy részét, lehetőség szerint egy nagyobb részét belföldön használja föl annak érdekében, hogy egyrészt a saját fogyasztását megnövelje, és ezzel pozitív hatást gyakoroljon az euróövezet, illetve az Európai Unió többi tagállamára is, tehát magával húzza a többi országot ebben a tekintetben.

Balczó képviselő úr diagnózisa, ha jól értettem, akkor tulajdonképpen teljesen megerősíti az Európai Bizottság diagnózisát, úgyhogy ehhez sok hozzátennivalóm azt hiszem, nincsen, a tények tényleg önmagukért beszélnek. Hallottuk az erre vonatkozó kormányzati álláspontot is. Nyilvánvalóan az elkövetkező időszakban a különböző tanácsi formációkban ez a tematika tovább fog folytatódni, és a következő tavasszal kijövő országspecifikus ajánlásokban válik majd véglegessé a Bizottság akkori álláspontja arról, hogy hol tart most a magyar gazdaság, milyen teendők vannak a gazdaságpolitikában.

Lipők képviselő úr, közigazgatás korszerűsítése - itt tulajdonképpen, ha jól érzekelem, akkor szintén a Bizottság diagnózisának a megerősítését hallhattuk. Májusban javasoltuk az országspecifikus ajánlások között éppen ezen témák orvoslását, konkrétan az „egyszerű

állam” program, a Magyary-program és más hasonló programok végrehajtását, illetve komolyabb lépések megtételét annál, mint amelyekre eddig sor került. Tehát tisztában vagyunk azzal, hogy léteznek ezek a programok, ugyanakkor úgy látjuk, hogy a végrehajtásban nagyobb energiával lenne érdemes részt venni. Ezt jeleztük röviden egyébként, amire én is kitértem, az 5. pontnál a CSR-ok mostani állására vonatkozóan, tehát az elektronikus feldolgozás erősítését, illetve az egyszerűsítést.

Van-e olyan program, amely az Európai Unión belüli fejlettségi különbségeket csökkenti? Nagy szerencsénk van, mert van. A kohéziós politika az az eszköz, amely ezt szolgálja, és az a jó hírem van, hogy ha megnézzük azt, hogy a 2004-ben csatlakozott tíz ország közül hol érte el ez a célját, akkor azt tapasztaljuk, hogy szinte minden országban nagyon jelentősen megnövekedett az életszínvonal, a GDP-arány, és a többi. Magyarország ebből a szempontból sajnos speciális helyzetben van, itt kevésbé érzékelhető ez a drámai javulás, de ha bármelyik, szlovák, lengyel, észt és a többi kollégával beszélget, akkor azt hiszem, hogy kevesen vitatják azt, hogy ennek mennyire pozitív hatása van.

Ez azért is egy kicsit furcsa helyzet, mert ugyanakkor az utóbbi években Magyarországon a legnagyobb a közcélú fejlesztésekben az uniós források aránya, több mint 90 százalék, 90-98 százalék közötti adatok vannak. Valamennyi közcélú fejlesztést az Unió forrásaiból támogatnak, és ha jól érzékeltük, akkor 2014 és 2020 között is ezt célozza meg a magyar kormány. Egyébként éppen ezért küzdött, mondhatom, az Európai Bizottsággal válllvetve a magyar kormány és más, tíz éve csatlakozott tagállam annak érdekében, hogy ez a program, a kohéziós politika fennmaradjon, nagyon komoly ellenállásba ütközve egyébként a nettó befizető országok részéről.

Azt hiszem, hogy ennyit szerettem volna mondani.

ELNÖK: Köszönjük szépen, nagykövet úr, és köszönjük a beszámolót, illetve a kérdésekre adott választ. További jó munkát kívánunk és további együttműködést bizottságunkkal, és köszönjük szépen nagykövet úrnak, hogy mindig készen áll arra, hogy bizottságunkhoz eljőjön. *(Dr. Szűcs Tamás távozik az ülésről.)*

Magyarország 2014. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat módosító javaslatainak megvitatása

Tisztelt Bizottság! Második napirendi pontunkra térünk, Magyarország 2014. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat, a bizottság feladatkörébe tartozó kapcsolódó módosító javaslatok megvitatása, amit képviselőtársaim is kézhez kaptak. A törvényjavaslat részletes vitájához készített kiegészítő ajánlástervezet alapján haladunk és fogunk szavazni.

Köszöntöm a napirendi pont előadóit, Földiák Gergely főosztályvezetőt a Nemzetgazdasági Minisztérium részéről, és Lajtár Mónika főosztályvezető-helyettes asszonyt szintén a Nemzetgazdasági Minisztérium részéről.

Tisztelt Bizottság! Tehát akkor az említett kiegészítő ajánlástervezet alapján haladunk. A 642/1. szám alatt Baráth Zsolt és képviselőtársai módosítást javasolnak. Kérdezem, hogy kíván-e valaki mellette érvelni. *(Jelzésre:)* Balczó képviselő úr.

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Egyenként szavazunk, de csomagban szólok a javaslatok mellett, mivel jobbikos javaslatokról van szó. Úgy ítélem meg, hogy a javaslatok részben adott társadalmi csoportokat érintő hasznos javaslatok, például mozgáskorlátozottak, részben helyi, nélkülözhetetlen infrastrukturális beruházásokat kívánnak a költségvetésben megjelölni, ezért a Jobbik természetesen támogatja őket. Ennyi.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a kormány álláspontját.

FÖLDIÁK GERGELY főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium): Azt kellene jelezni, tisztelt elnök úr, hogy még nem a kormányálláspontot tudom képviselni, hanem a tárca álláspontját. Általánosságban reagáljak vagy a 642-esre?

ELNÖK: Általánosságban is lehet, és most konkrétan a 642-es módosító javaslatról kérdezem, hogy a tárca támogatja-e vagy sem.

FÖLDIÁK GERGELY főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium): Akkor a 642-esre reagálnék, nem támogatjuk.

ELNÖK: Kérdezem a bizottságot, hogy ki az, aki támogatja az említett módosító javaslatot. *(Szavazás.)*

Egyharmadát sem kapta meg.

Következik az 1064/1., Magyar Zoltán képviselő úr és társai adták be. Kérdezem, mivel az előbb hallottuk a támogatási indoklást, a tárca véleményét.

FÖLDIÁK GERGELY főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium): Ezt sem tudjuk támogatni.

ELNÖK: Kérdezem a bizottságot, ki az, aki támogatja az 10064/1. módosító javaslatot. *(Szavazás.)*

3 igen, egyharmadát sem kapta meg.

Következik az 1064/2. számú, Jámbor Nándor képviselő úr módosító javaslata. Kérdezem a tárca álláspontját.

FÖLDIÁK GERGELY főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium): Ezt nem tudjuk támogatni.

ELNÖK: Ezt sem támogatja. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy ki az, aki támogatja. *(Szavazás.)*

3 támogatja, egyharmadát sem kapta meg.

Következik az 1064/3. számú, Mirkóczki Ádám képviselő úr módosítása. Kérdezem a tárca álláspontját.

FÖLDIÁK GERGELY főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Nem támogatja. Kérdezem a képviselőtársaimat, ki az, aki támogatja. *(Szavazás.)*

3 igen, egyharmadát sem kapta meg.

Következik az 1064/4. szám alatt Z. Kárpát Dániel képviselő úr javaslata. Kérdezem a tárca álláspontját.

FÖLDIÁK GERGELY főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Nem támogatja. Kérdezem a bizottságot, ki az, aki támogatja. *(Szavazás.)*

3 igen, egyharmadát sem kapta meg.

Következik az 1064/5. számú, Volner János képviselő úr módosítása. Kérdezem a tárca álláspontját.

FÖLDIÁK GERGELY főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Nem támogatja. Kérdezem a bizottságot, ki az, aki támogatja. *(Szavazás.)*
4 igen, egyharmadát sem kapta meg.

Következik az 1064/6. számú, szintén Volner János képviselő úr módosítása. Kérdezem a tárca álláspontját.

FÖLDIÁK GERGELY főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Nem támogatja. Kérdezem a képviselőtársaimat, ki az, aki támogatja. *(Szavazás.)*

4 igen, egyharmadát sem kapta meg.

És következik végül az 1064/7. szám alatt szintén Volner János képviselő úr módosító javaslata. Kérdezem a tárca álláspontját.

FÖLDIÁK GERGELY főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Nem támogatja. Kérdezem képviselőtársaimat, ki az, aki támogatja. *(Szavazás.)*

4 igen, egyharmadát sem kapta meg. Köszönöm szépen.

A bizottság következő ülésének időpontja

Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a bizottság következő ülésére előreláthatólag 2013. november 25-én, tehát jövő héten hétfőn 11 órától kerül sor a főemelet 61. számú teremben. A napirendi pontok szervezése folyamatban van.

Elnöki zárszó

Köszönöm a megjelenést, az ülést bezárom.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 31 perc)

Dr. Hörcsik Richárd
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Baloghné Hegedűs Éva